

ΡΑΥΛΟΡΟΥΛΟΣ

Φωτο: Αγγελική Τσοκαγλου

Ο ΤΑΣΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ γεννήθηκε στην Αθήνα το 1955. Σπούδασε γραφιστική και ζωγραφική (1978-83) στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της Βαρσοβίας στην Πολωνία με καθηγητές τον Henryk Tomaszewski και την Teresa Pagowska. Έχει τιμηθεί με το πρώτο βραβείο σε πολωνικό διαγωνισμό αφίσας (1982) και έχει συμμετάσχει σε διάφορες διεθνείς εκθέσεις αφίσας. Ήταν υπότροφος (1987-90) του μεταπτυχιακού προγράμματος του Ιδρύματος Κρατικών Υποτροφιών (Ι.Κ.Υ.) στη ζωγραφική. Το 1995 σχεδίασε ένα από τα δώδεκα γλυπτά (Art Clock Towers) που κατασκεύασε η Swatch για τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1996 στην Ατλάντα. Έχει κάνει δεκαοχτώ ατομικές εκθέσεις ζωγραφικής και έχει συμμετάσχει σε δεκάδες ομαδικές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Έχει δημοσιεύσει τα βιβλία: Σχέδια-Σχεδίες (Εκδοτική Εταιρεία Μαύρος Ήλιος, 1992), Τα Απομνημονεύματα του Πλοιάρχου (Εκδοτική Εταιρεία Μαύρος Ήλιος και Γκαλερί Ζούμπουλάκη, 1995), Make Love... not Art! (Υγρές Εκδόσεις, 1996), Μουσείον Μουσών (Εκδόσεις Άγρα, 1998), No Parking... (Εκδόσεις Άγρα, 2000) και Tam-Tam (Εκδόσεις Τέχνης Οίστρος, 2002). Το 2003 εξέδωσε το πρώτο τεύχος του περιοδικού Η Διάπλασις της Τέχνης, το οποίο θα εκδίδεται κατά περίπτωση. Έργα του υπάρχουν σε πολλές δημόσιες και ιδιωτικές συλλογές στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Στον Ντάλτον Τράμπο,
τον δημιουργό
της αγαπημένης μου ταινίας:
The lonely are the brave

ΦΑΤΕ ΜΑΤΙΑ...

(ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΕΡΓΟ)

...Όταν τα μανταλάκια ήταν ακόμα ξύλινα, είδα την πρώτη μου ταινία. Ο «Τομ Σώγιερ» από την... ανάποδη! Η γεμάτη πλατεία στην αυλή της εκκλησίας με ανάγκασε να κωθώ πίσω από την λυόμενη οθόνη του περιοδεύοντα δημοτικού κινηματογράφου... Κάποιο κυριακάτικο πρωινό στα συνοικιακά σινεμά ο «Μασίστας, ο ελευθερωτής των σκλάβων», είχε ήδη πιάσει μια ...φάλαινα ψαρεύοντας από την παραλία της *Ταινιστά*, προτού ακόμα πέσουν οι τίτλοι του έργου! Ίσως αυτή η εικόνα υποσυνείδητα με οδήγησε στην δημιουργία της φετινής αφίσας του Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης... Ο «ψαράς» με το κουστούμι μόλις έχει ψαρέψει ένα κομμάτι φιλμ ή μήπως χρησιμοποιεί το φιλμ σαν δόλωμα για «φάλαινες»; Εμείς πάντως, οι θεατές, μπορούμε να μονολογήσουμε... «φάτε μάτια ψάρια!»... Ακολούθησαν οι κοπάνες από το σχολείο και δύο ταινίες την ημέρα, εφαρμόζοντας παλιά κόλπα και εξαργυρώνοντας τα μπουκάλια της μύρας σαν «επιστροφή» στον μπακάλη της γειτονιάς, που μόλις τα είχα αφαιρέσει από τα καφάσια του! Το αντίτιμο υπερκάλυπτε τα εισιτήρια για τον φτηνότερο -τότε- εξώστη. Στο διάλειμμα όμως, σφυρίζοντας αδιάφορα, πάντα πλατεία και τέταρτη σειρά από μπροστά με απαγορευμένο πασατέμπο αλλά και σάμαλι, παστέλι, κωκ, τσιπς, λεμονάδες, πορτοκαλάδες, μπιράλ ή ταμ-ταμ. Η ταξιθέτρια περνούσε συχνά-πυκνά και μας «αρωμάτιζε» με κάτι σαν το κουνουποκτόνο *Φλίτ*... «Ακατάλληλα» από παραπλήσιες ανεγειρόμενες οικοδομές ή μπαλκόνια και ταράτσες φίλων... Τα καλοκαίρια στο παραθαλάσσιο χωριουδάκι, στην μάντρα ενός σπιτιού που μετατρέπονταν περιστασιακά σε σινεμά, βλέπαμε τις ταινίες, τις οποίες προανήγγειλε ένας τελάλης σ' ένα αμάξι με ντουντούκα, παρέα με τις «σινεφίλ» κότες του κοτετσιού που βρισκόταν στην αυλή! Φέραμε και το σκαμνάκι μας από το σπίτι, γιατί οι σανίδες πάνω στουςτσιμεντόλιθους γέμιζαν πάντα ασφυκτικά... Κύλησε ο χρόνος και, μετά από πολύχρονη παραμονή για σπουδές στο εξωτερικό, επέστρεψα στα πατρία εδάφη. Η πρώτη δουλειά που βρήκα ...κομπάρσος! Ο άγγλος ενδυματολόγος της ταινίας ήθελε σώνει και καλά να με ντύσει παπά, επειδή είχα αφήσει γένια! Αρνήθηκα κατηγορηματικά και, επειδή ήταν γκέι και με γούσταρε, υποχώρησε. Ντύθηκα εργάτης «εποχής». Αυτοί, που τους είχαν ντύσει «αριστοκράτες», φούσκωναν από περηφάνια και σπρωχνόντουσαν για να είναι γκρο-πλαν στο φακό. Εγώ, χτύπαγα κάρτα κι εξαφανιζόμουν, επιστρέφοντας, όταν είχαν τελειώσει πια τα γυρίσματα της ημέρας, για να πάρω το μεροκάματο. Μέχρι που με έκαναν τσακωτό και, παρά τη συμπάθεια που είχα κερδίσει από τον γκέι ενδυματολόγο, με απέλυσαν κι έτσι τελείωσε άδοξα η καριέρα μου στον κινηματογράφο... Αυτά και άλλα πολλά πέρασαν πρόσφατα σαν ταινία μπροστά στα μάτια μου και έγιναν η κινητήρια δύναμη αυτής της κινηματο(ζω)γραφικής δουλειάς μου. Ανακάτωσα λίγο Πικάσσο με Αλμοδόβαρ και Καραγκιόζη, για να σιοψιθυρίσω κι εγώ μαζί σας... «γράμματα ρε χασάπη!».

ΤΑΣΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

20 Οκτωβρίου 2003

Υ.Γ. Αλήθεια ξέρετε το ανέκδοτο με τον πηγαυίνο που πάει σινεμαδάκι;

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΘΟΝΗΣ...

“ΟΙ ΚΟΜΠΑΡΣΟΙ”

Έργο εξωφύλλου:
Ο ΥΠΕΡ-ΘΕΑΤΗΣ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

4 Η ΤΑΞΙΘΕΤΡΙΑ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

Πέσε μου και...
δλίβερσα!

ἡ ἀμαρτωλὴ
ΤΑΧΙΘΕΤΡΙΑ...

© ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
2003

6

Ο ΚΑΣΚΑΝΤΕΡ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

ΔΟΥΝΑΒΗ
ΝΕΙΛΟΣ
ΝΙΑΓΑΡΑΣ
ΑΜΑΖΟΝΙΟΣ...

© ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ 2003

ο CascaDer...

8

ΤΟ ΓΚΑΡΣΟΝΙ

Ακρυλικό σε καμβά

85x70 cm

2003

10

Ο ΣΙΝΕΦΑΓΟΣ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

VERY
HOT
CHILI
PEPPER

FILMS

Ο CINEΦΑΓΟΣ...

© PAVLOPOULOS
2003

12.

Ο ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ

Ακρυλικό σε καμβά

85x70 cm

2003

14

Ο ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

31Γ/1

ο
ΠΑΡΑ-
ΓΟΓΟΣ...

TAKE
1

69

© ΠΑΥΛΟΣ
2003

καρβουζο-
ελεφάντας...
ραβ...

16

Ο ΜΟΝΤΕΡ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

18

Η ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Ακρυλικό σε καμβά

85x70 cm

2003

CINE

"ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΝΤΟΥ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ
για όσους θέλει να τὰ δει."

HENRI
MATISSE

Σ
η

ΠΡΟΤΑ-
ΓΟΝΙΣΤΡΙΑ...

NEW

OLD

© ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
2003

20

Ο ΚΡΙΤΙΚΟΣ
Ακρυλικό σε καμβά
85x70 cm
2003

22

Ο ΨΑΡΑΣ

Παπιέ μασέ, επιχρωματισμένο με ακρυλικά

38x31X5 cm

2003

*“Χαμογελάτε,
γιατί τα δόντια σας
δεν είναι φτιαγμένα
μόνο για να τρώτε
ή να δαγκώνετε”*

Man Ray

1890-1976

**Thessaloniki
International
Film
Festival**

**Kalfayan
Galleries**

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ

EPT